

JAKAŻ TO GWIAZDA BŁYSZCZY NA WSCHODZIE ?

Jakaż to gwiazda błyszczący na wschodzie,
 Gwiazda nowego imienia?
 Mędrcy wołają: „ciesz się narodzie,
 To gwiazda twego zbawienia”
 Biegną królowie za jej promieniem
 A za królami tłum ludu
 Bo im ta gwiazda świeci zbawieniem,
 Bo im zwiastuje cud cudu,
 Ten, co nam później miał być przykładem
 W miłości i w poświęceniu
 Dziś niezgłębionych wyroków śladem
 Zrodzon w nędzy, w poniżeniu
 W garstce barłogu skrył świętą głowę
 Palmę światłości męczeństwa
 Co światu życie miała dać nowe
 Nad błędem odnieść zwycięstwa.
 Zadrzała zbrodnia, pękły kajdany
 Gdyś Boże zstąpił na ziemię
 Zwolnić z przesądów świat ten zmazany
 Ludzkie zeszedłeś zbawić plemię
 I do człowieka zniżon postaci
 Wśród ziemskich cierpień i znoju
 Uczysz jak w bliźnich kochać współbraci
 Rzucasz nam gałąź pokoju
 Jak czcić winniśmy nie urodzenie
 Lecz osobistą zasługę
 I w nędznym widzieć twoje stworzenie
 Słodzić mu przykrą żeglugę.
 Jak mamy Ciebie, o wielki Boże
 Nad wszystko wielbić, miłować
 W ciernistym życiu znosząc ból wszelki
 Stałość męczeńską zachować
 Panie, ta gwiazda, co mędrców wiodła
 Do Chrystusowej kołyski
 Niech nas do łask Twych prowadzi źródła
 Światowe przyćmi połyski
 Do ostatniego życia zaniku
 Boskiego światła udziela
 Byśmy zająć mogli przy jej promyku do świętych stóp zbawiciela